HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כגון דאית לה מחיצות. ומשמעינן למעלה דאיקפיה יתר מבית סאתים ולא הוקף לדירה אחין בימו סמוך לה קודם היקף ולענין לטלטל לתוכו הויא ככרמלית כדאמרינן בעירובין[ה] אחין מטלטלין בו אלא בד' אפ"ה לתוכיית הים"י היא והזורק מרה"י לתוכה חייב: **לדעותא.** לאמר מחיצה היא לקבוע רה"י אלא שמחוסרת דירה לכך לאסורה לטלטל מדרבנן. והא דקתני רה"י לעומתה כגון שיש פתחים ממחיצותיה וכנכנסין בזו ויוצאין בזו[ו]: **עולא.** לאמר לאמתי קאי לה רה"י כו' מ"ט לא אמר כגון דלאיתיה לה מחיצות והכ"א גמורה קאמר ונידול בתר שמעתיה לאמר הזורק לחבירו חייב: **ורב אחא.** אמר לך רה"י קתני וכרמלית לא קאי לה תנא רה"י: **אמר רבינא.** הכי יש ובקעה ומיסטוונית לא זו היא כרמלית להוכיח מהנך רשויות הם קתני אינו לא כרה"י ולא כרה"י כו' ואין מוציאין כו' ס"מ זו היא רשות עליהן: **לא נלרכה.** כרמלית דקתני אלא לאוסופי כרמלית אחריתי כגון קרן זוית שנכנס בו בית לאוכוי והיא מקרקעו לרה"ר: **לא ניחא שמשמיעים.** שאין יכולין להכנס לה להדיא דרך הילוכו. אי נמי בית שפניו עומד בגלגסון שזיזתו אחת סמוכה לרה"ר והשניה מסובה מרה"ר ולפניה זויות הבולטות מעבכת את הרבים מלילכת בהדיא מתוך כיסה על זויה האחרת: **בין העמודים.** שהיו עמודים ברחבה ותולין בהם המגרים פרגמטיא וגם מילטעפות היו לפניהם ליצא שם המגרים: **לא מסתגי לה להדיא.** שהיו עמודים הרבה בתוך כנגד זה: **לניחא.** שהם לניחא הרבה ורחבה ג' ואין לעניני הישוב יש מהן עשות ויש מהן לקוחת: **ותא על פניה.** כגון דלילה שמיה או טיט: **חייב.** שם זרק ד"א לחוי כמותא ברה"ר לכל למטה מי' רה"ר הוא ובלבד שיהא ג' טפחים[ז] (או) למטה מג' לחוי לקרקע או בחוץ כי האי דמתני' לקמן[ח] הזורק ד' אמות בכותל ובדאמרינן לקמן[ט] הזורק ד' אמות בכותל למטה מי' טפחים הזורק בארץ וחייב. וכי אמר למטה מי' רה"ר הוא ובלבד שיהא ג' טפחים ברה"ר הוא שיעור הכנסת הכתף ואע"פ שאין רוחב הלבנה אלא שלשה טפחים לבנות כך הם, ובברה"ר בעינן הנחה על גבי מקום ארבע, הני מילי למעלה משלשה אבל למטה משלשה כארעא סמיכתא דמי, אבל בלבנה שהיא גבוהה יותר משלשה [אמרי']. מי' מ"ן. ג. וכן נראה מדברי רש"י ז' ד'. ובמ"י מהרש"ל, רעק"ל]. ד. דא"כ. תוס' הל"ש. ה. העני את. תוס' הל"ש. ו. ולי"כא. תוס' הל"ש. ז. כדתניא חריץ שהוא עמוק י' ורחב ד' דהוי רה"ר ואפילו היא גדולה הרבה כיון דאית ליה מחיצות לכו"ע הוי רה"ר לשבת. תוס' הל"ש. ח. בלא מחיצות. תוס' הל"ש. ט. שאין בו אויר הראוי למחיצה עשרה. תוס' הל"ש. י. והשתא פריך שפיר. תוס' הל"ש.

לא נצרכה אלא לקרן זוית. לח בעי למימר לאיצטריך לגדי רה"ר ומון לגין עמודים הם[א]: **ותא בפניה חייב.** תומר ר"ת[ב] לאם נח למעלה משלשה טרוך שיהא בפניה לרבעה על מרבעה ומה שמחוסך בפני הלבינה חשוב כמונח עליה אע"פ שאינו לאוך ד' על ד' חשוב כמונח ע"ג קרקע[ג] וקשה לר"י[ד] דלעיל (דף ל.) כי פריך אמתניתין דפשטו[ה] ילו והא בעיא עקירה והנחה מע"ג מקום מרבע[ו] לוקי מתניתין בממוזיק התחן בעניו זה שרוחב לח פני הקרקע: **אילימא** דעד **עשרה הוא דהוי ברמלית ואי לא לא הוי ברמלית.** פרש"י כגון בקעה המוקפת גדר והיא יתירה על בית סאתים ולח הוקף לדירה וקשה לר"י דהא רשות היחיד היא ואין רשות היחיד[ז] ולח רשות הרבים אלא מדרבנן ואפילו הכי לא מסתגי לה להדיא דרך הילוכו אלא על גבי גדר, חוץ מן הזורק ונח על גבי פטור, ואיצטבא שלפני העמודים כברמלית נידונין. **בל** שאין גבוה מן הקרקע ג' טפחים כגון ליבני וכיוצא בה כרה"ר דמי, וכל הגבוה ג' טפחים ואין בו רחב ארבעה וזרק ונח על גביו פטור, חוץ מן הזורק ונח על בפי הכלב או בפי הכבשן או בידו של אדם וכיוצא בהן המפורשות בהמוצא תפילין, משום דמחשבתו משויא להו מקום, ומפורש בהמוצא תפילין כי האי גונא דכל פחות מג' בארץ כארץ חשיב. וא"ר יוחנן אין כרמלית פחותה מד' ותופסת עד י' טפחים, אבל למעלה מי' מקום פטור הוא, והכי פירושא בפרק הזורק כי הא דאמר שמואל לרב יהודה שינוא לא תיהוי במילי דשבתא למעלה מעשרה ואוקימנא בכרמלית. ואקילו בה רבנן מקולי רה"י דאי איכא מקום ד' על ד' הוא דהויא כרמלית ואי לא מקום פטור הוא, מקולי רה"ר נמי דעד י' הויא כרמלית למעלה מי' לא הויא כרמלית אלא מקום פטור. הא דרב גידל דאמר בית שאין בתוכו עשרה טפחים וקירויו משלימו לעשרה, על גגו מותר לטלטל בכלה, כי כרה"י הוא חשוב, דאמרינן בכי האי גונא גוד אסיק מחיצתא. בתוכו אין מטלטלין בו אלא בד' אמות, מ"ט כיון דלא חזי לדירה אין המחיצות מועילות, אלא כמו שאין שם מחיצות דמו.

לא נצרכה אלא לקרן זוית. לח בעי למימר לאיצטריך לגדי רה"ר ומון לגין עמודים הם[א]: **ותא בפניה חייב.** תומר ר"ת[ב] לאם נח למעלה משלשה טרוך שיהא בפניה לרבעה על מרבעה ומה שמחוסך בפני הלבינה חשוב כמונח עליה אע"פ שאינו לאוך ד' על ד' חשוב כמונח ע"ג קרקע[ג] וקשה לר"י[ד] דלעיל (דף ל.) כי פריך אמתניתין דפשטו[ה] ילו והא בעיא עקירה והנחה מע"ג מקום מרבע[ו] לוקי מתניתין בממוזיק התחן בעניו זה שרוחב לח פני הקרקע: **אילימא** דעד **עשרה הוא דהוי ברמלית ואי לא לא הוי ברמלית.** פרש"י כגון בקעה המוקפת גדר והיא יתירה על בית סאתים ולח הוקף לדירה וקשה לר"י דהא רשות היחיד היא ואין רשות היחיד[ז] ולח רשות הרבים אלא מדרבנן ואפילו הכי לא מסתגי לה להדיא דרך הילוכו אלא על גבי גדר, חוץ מן הזורק ונח על בפי הכלב או בפי הכבשן או בידו של אדם וכיוצא בהן המפורשות בהמוצא תפילין, משום דמחשבתו משויא להו מקום, ומפורש בהמוצא תפילין כי האי גונא דכל פחות מג' בארץ כארץ חשיב. וא"ר יוחנן אין כרמלית פחותה מד' ותופסת עד י' טפחים, אבל למעלה מי' מקום פטור הוא, והכי פירושא בפרק הזורק כי הא דאמר שמואל לרב יהודה שינוא לא תיהוי במילי דשבתא למעלה מעשרה ואוקימנא בכרמלית. ואקילו בה רבנן מקולי רה"י דאי איכא מקום ד' על ד' הוא דהויא כרמלית ואי לא מקום פטור הוא, מקולי רה"ר נמי דעד י' הויא כרמלית למעלה מי' לא הויא כרמלית אלא מקום פטור. הא דרב גידל דאמר בית שאין בתוכו עשרה טפחים וקירויו משלימו לעשרה, על גגו מותר לטלטל בכלה, כי כרה"י הוא חשוב, דאמרינן בכי האי גונא גוד אסיק מחיצתא. בתוכו אין מטלטלין בו אלא בד' אמות, מ"ט כיון דלא חזי לדירה אין המחיצות מועילות, אלא כמו שאין שם מחיצות דמו.

כגון דאית לה מחיצות וכי הא דאמר עולא א"ר יוחנן[ט] קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה ואפילו כור ואפילו כוריים הזורק לתוכו חייב מ"ט מחיצה היא אלא שמחוסרת דיורין בשלמא רב אשי לא אמר[י] כדעולא אלא עולא מ"ט לא אמר כשמעתיה אמר לך אי דאית לה מחיצות בקעה קרי לה קרפף היא ורב אשי[כ] רה"י קתני: והכרמלית אטו כולהו נמי לאו כרמלית נינהו כי אתא רב דימי א"ר יוחנן לא נצרכה אלא[ל] לקרן זוית הסמוכה לרה"ר דאע"ג דזימנין דדחקי ביה רבים ועיילי לגוה כיון דלא ניחא תשמישתיה כי כרמלית דמי כי אתא רב דימי א"ר יוחנן בין העמודין נידון כברמלית מ"ט אף על גב דדרסי בה רבים כיון דלא מסתגי להו בהדיא ככרמלית דמיא אמר ר' זירא אמר רב יהודה[נ] איצטבא שלפני העמודים נידון ככרמלית למ"ד בין העמודים כ"ש איצטבא למ"ד איצטבא איצטבא הוא דלא ניחא תשמישתיה[ס] אבל בין העמודים דניחא תשמישתיה לא לישנא אחרינא אבל בין העמודים דזימנין דדרסי ליה רבים כרה"ר דמיא אמר רבה בר שילא אמר רב חסדא לבינה זקופה ברה"ר[ע] וזרק וטח בפניה חייב על גבה פטור אביי ורבא דאמרי תרוייהו והוא שגבוה שלשה דלא דרסי לה רבים אבל[פ] היזמי[צ] והיגי אע"ג דלא גביהי שלשה וחייא בר רב אמר אפילו היזמי והיגי אבל צואה לא ורב אשי אמר[ק] אפילו צואה אמר רבה דבי רב שילא כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן[ר] אין כרמלית פחותה מארבעה ואמר רב ששת ותופסת עד עשרה מאי ותופסת עד עשרה אילימא דאי איכא מחיצה עשרה הוא דהוי כרמלית ואי לא לא הוי כרמלית ולא והאמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף אמר רב בית שאין בתוכו עשרה וקרויו משלימו לעשרה על גגו מותר לטלטל בכולו אין מטלטלין בו אלא ד' אמות אלא מאי ותופסת עד י'[ש] דעד י' הוא דהויא כרמלית למעלה מי' טפחים לא הוי כרמלית וכי הא דא"ל שמואל לרב יהודה שינוא לא תיהוי במילי דשבתא למעלה מי' למאי הלכתא אילימא דאין רשות היחיד למעלה מי' והאמר רב חסדא[ת] נעץ קנה ברשות היחיד וזרק ונח על גביו אפילו גבוה מאה אמה חייב מפני[א] שרה"י עולה עד לרקיע אלא

מסורת הש"ס

(ה) עירובין פז:, ג) פי' קוסים, וכמו מילן פרק, ג) פי' קוסים, ד) [עירובין פז:], ה) גיטין עט. ע"ש, ו) [עירובין נב: ל:], ז) [לף פז:], ח) ס"ש ותניא פ"ק דעירובין תלר סהכרמים נכנסין בזו ויוצאין בזו רה"ר לטומאה כו', ט) [לף ק.], י) [לקמן ק.], כ) סה תיר כרמלית עליו כלי"ל. כ"ש"ל, ל) [לקמן ק.], מ) [לקמן ק' ע"ש],

הגהות הב"ח

(א) גמ' רב אחי לא אמר כעולא כעולא אלא עולא מ"ש:

גליון הש"ס

גמ' קרפף יותר מבית סאתים כו' הזורק לתוכו חייב. עי' לקמן פ ע"ש בכ"ש ד"ה והוא שים מיוב כו' וד' טן ע"ב בכ"ש ד"ה מוקף לכרמלית ועי"ג: שם ד"ה קתני. וע"ש בטהרות פ"ו מ"ו שכלי בית הפגלגל ה"י לפנים ושם מ"י מיקוואות ה"י לפנים וע"ש: שם בתוכו אין משלשלין וכו'. עי' עירובין פט ע"ל תוס' ד"ה אבל בתמיות: תוס' ד"ה אבל בין העמודים כו' רחב ט"ו אמה. עי' עירובין ו ע"ב תוס' ד"ה וכי תימא:

לעזי רש"י

דורצא"י [דרנצ"א]. חזתים.
איגלוט"ר [איגלינטי"ר]. סנה דוקרני.

מוסף תוספות

א. דאטו אם נעץ קנה ברשות הרבים ומיעטו משש עשרה וכי בשביל זה פקע מיניה דין רה"ר. תוס' הל"ש. ב. שאעפ"י שאין רוחב הלבנה אלא שלשה טפחים לבנות כך הם, ובברה"ר בעינן הנחה על גבי מקום ארבע, הני מילי למעלה משלשה אבל למטה משלשה כארעא סמיכתא דמי, אבל בלבנה שהיא גבוהה יותר משלשה [אמרי']. מי' מ"ן. ג. וכן נראה מדברי רש"י ז' ד'. ובמ"י מהרש"ל, רעק"ל]. ד. דא"כ. תוס' הל"ש. ה. העני את. תוס' הל"ש. ו. ולי"כא. תוס' הל"ש. ז. כדתניא חריץ שהוא עמוק י' ורחב ד' דהוי רה"ר ואפילו היא גדולה הרבה כיון דאית ליה מחיצות לכו"ע הוי רה"ר לשבת. תוס' הל"ש. ח. בלא מחיצות. תוס' הל"ש. ט. שאין בו אויר הראוי למחיצה עשרה. תוס' הל"ש. י. והשתא פריך שפיר. תוס' הל"ש.

מוסף רש"י

קרפף כור. הזורק לתוכו. מרחות הכרכים, חייב. מעמת, ומע"ג דלענין לימוד עלטול שייהו רגלן ככרמלית שפמרו לעלטול לתוכו לגלג בד', מלמוד"ת רשות היחיד גמורה היא, דממילא היא לגלג שמחוסרת דיורין, ומשום הכי אמרי רבנן לעלטולי (עירובין סז:). נעץ קנה ברשות היחיד. מלגר גבוה ממעלית המגר, וזורק. מרחות הרבים, ונח על גביו חייב. היזי לה המתה בהם"י, שמויר הי"י עולה עד לרקיע, אע"ג לחויר הי"ס לאין למעלה מעשרה (ג'יטין עג).

רבינו חננאל

אוקמ' בבקעה דאית לה מחיצות מדקתני רשות היחיד. קרן זוית הסמוכה להה"ר ואיצטבא שלפני העמודים ככרמלית נידונין. **בל** שאין גבוה מן הקרקע ג' טפחים כגון ליבני וכיוצא בה כרה"ר דמי, וכל הגבוה ג' טפחים ואין בו רחב ארבעה וזרק ונח על גביו פטור, חוץ מן הזורק ונח על בפי הכלב או בפי הכבשן או בידו של אדם וכיוצא בהן המפורשות בהמוצא תפילין, משום דמחשבתו משויא להו מקום, ומפורש בהמוצא תפילין כי האי גונא דכל פחות מג' בארץ כארץ חשיב. וא"ר יוחנן אין כרמלית פחותה מד' ותופסת עד י' טפחים, אבל למעלה מי' מקום פטור הוא, והכי פירושא בפרק הזורק כי הא דאמר שמואל לרב יהודה שינוא לא תיהוי במילי דשבתא למעלה מעשרה ואוקימנא בכרמלית. ואקילו בה רבנן מקולי רה"י דאי איכא מקום ד' על ד' הוא דהויא כרמלית ואי לא מקום פטור הוא, מקולי רה"ר נמי דעד י' הויא כרמלית למעלה מי' לא הויא כרמלית אלא מקום פטור. הא דרב גידל דאמר בית שאין בתוכו עשרה טפחים וקירויו משלימו לעשרה, על גגו מותר לטלטל בכלה, כי כרה"י הוא חשוב, דאמרינן בכי האי גונא גוד אסיק מחיצתא. בתוכו אין מטלטלין בו אלא בד' אמות, מ"ט כיון דלא חזי לדירה אין המחיצות מועילות, אלא כמו שאין שם מחיצות דמו.